

Pentru că trebuiau să meargă la un bal mascat, Toma și Robo Bobo își aleseră niște personaje și se deghizară. Uite, Toma se costumase în pirat. Dar, în învălmășeala aceea, nimeni nu-l vedea pe Robo Bobo.

— Unde e Robo Bobo? îl întrebară prietenii pe Toma, căci știau că sunt nedespărțiți. În ce s-a deghizat?

Se uitară peste tot, dar nu-l recunoșteau pe robot în mulțimea de persoane deghizate. Toma știa în ce se costumase, dar nu voia să le spună. Voia să-i lase pe ei să descopere. Poate era vampirul acela? Sau poate era prințul de colo?

Ei, nu! Iată-l pe Robo Bobo făcându-și intrarea. Ieși dintr-o ascunzătoare și se urcă pe masă strigând:

— Bz! Robo Bobo — Super Robo!

Da, era chiar robotul costumat în Superman. Cu S-ul pe piept și cu pelerina roșie. Mulțimea îl aplaudă încântată.

După-amiază, era ora de înot. Toți copiii, în costume de baie, se pregăteau să intre în bazin. Numai Robo Bobo era îmbrăcat tot în Superman. SuperRobo se aruncă imediat în apă, fluturându-și pelevina roșie.

— Hei! Ieși imediat! Nu poți intra așa în bazin! strigă supraveghe-torul de pe margine.

Dar robotului nu-i păsa deloc. El era SuperRobo și înota pe spate fără nicio grijă.

Chiar și când veni vara și pleacă cu toată familia la mare, Robo Bobo apără pe plajă îmbrăcat cu costumul de Superman.

— Bz! Robo Bobo — Super Robo! striga el mândru, pe când ceilalți turiști îl priveau amuzați.

— Măcar la plajă ai putea și tu să-l dai jos, îi sugera Toma.

— Bz. Nu! Protejează de soare!

